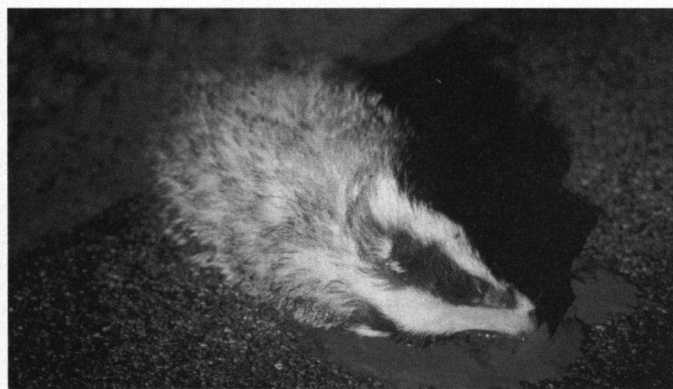


WAARNEMINGEN



Doordat dassen nog al eens langs de weg gevonden worden, verraden ze (helaas op een jammerlijke manier) hun aanwezigheid soms op onverwachte plaatsen. Foto: Jaap Mulder

Das bij Beverwijk

Op 16 april 2002 werd tegen de avond een dode das gevonden bij de voormalige vuilnisbelt van Beverwijk, nu een natuurgebiedje aan de oostkant van het dorp. Dat is opmerkelijk, omdat onze grootste marterachtige nog nooit zo ver westelijk is aangetroffen. Er is één voorganger die al wel een eind in de richting was gekomen: een das die op 2 april 1989 in het zuiden van Amsterdam langs de oprit van de A10 bij de RAI werd opgeraapt. Verder zijn geen waarnemingen bekend uit Zuid- en Noord-Holland, afgezien uiteraard van de populatie die in het Gooi leeft.

Bij zo'n vondst moet je jezelf altijd afvragen of de das uit zichzelf die plek bereikt heeft, of dat hij een handje geholpen is door de mens. Het dier zou bijvoorbeeld opzettelijk kunnen zijn neergelegd door iemand die een leuke waarneming wil (laten) doen, of die de natuurlijke kwaliteiten van een gebied wil opkrikken ("ook de das komt hier voor"). Maar ook kan een westerling ergens in het oosten langs de weg een dode

das hebben opgeraapt om hem op te laten zetten, maar daar later weer van hebben afgezien. Het eenvoudigst is dan natuurlijk om het lijk weer langs de weg te dumpen.

Was zoiets ook hier het geval? Ger Stoker, de vinder, vertelde dat het dier vanaf de weg niet zichtbaar was. Alleen omdat Ger de berm inliep om een informatiebord te gaan bekijken, vond hij de das. Van opzettelijk neerleggen lijkt dus geen sprake te zijn. Bovendien ging het om een klein en rustig weggetje. Ook dumpen kan wel worden uitgesloten, omdat je dan zou verwachten dat dat gebeurt bij een plek waar een auto makkelijk kan stoppen, en dat was hier niet het geval. Ondanks alle barrières tussen de dichtstbijzijnde populaties en de vindplaats, lijkt het dus waarschijnlijk dat de das deze uithoek zelf bereikt heeft.

Sectie wees uit dat het om een mannetje ging van één jaar oud: in de wortel van een hoektand was onder de microscoop slechts één groeijlijn te

zien. Het dier woog ruim tien kilo en was inderdaad een verkeersslachtoffer. De maag was leeg, wat dus ook geen aanwijzingen over zijn herkomst opleverde. Wel duidt dat erop dat het dier aan het begin van de avond is doodgereden, nog voor hij iets gegeten had. Waarschijnlijk was dat op de avond van 15 april, het dier vertoonde namelijk geen lijktijfheid meer toen het op 16 april werd gevonden. Ook zou de lege maag kunnen betekenen dat het dier dichtbij zijn burcht verongelukte, maar tot het afzoeken van de omgeving op bewoningssporen is het helaas niet meer gekomen. De vondst leert ons echter wel dat we ook buiten de bekende woongebieden van de das, en dus ook in Kennemerland, attent moeten zijn op het incidenteel voorkomen van de das. Wellicht zijn hier toch meer dassen dan we weten!

Jaap Mulder

Meervleermuis-kolonie Schagen, Noord-Holland

Op 29 mei 2002 werd in de schoorsteen van de Gemeentelijke Scholengemeenschap te Schagen een grote kolonie meervleermuizen (*Myotis dasycneme*. Boie, 1825) waargenomen. 's-Avonds om 22.25 uur vlogen de eerste exemplaren uit en omstreeks 23.20 uur hadden 205 dieren de kolonie verlaten. Dit is voorwaar een grote kolonie van een soort waarvan alleen kraamkolonies bekend zijn uit de provincies Friesland, Groningen, Utrecht, Overijssel, Noord- en Zuid-Holland. Volgens de Atlas van de Nederlandse Vleermuizen komen er in Nederland 8.000 tot 10.000 exemplaren voor. De oudst bekende meervleermuis had een leeftijd van 15 jaar. Bij een op handen zijnde verbouwing van de school, dit najaar, zal erop toegezien worden dat het verblijf van de kolonie gespaard wordt.

Otte Zijlstra